

centrum voor innovatie
en design
in Grand-Hornu

© Photo Bruno Timmermans

persbericht

DAMIEN GERNAY. MIMESIS

Carte blanche: Damien Gernay

14.06.26 → 15.11.2026

INLEIDING

CID Grand-Hornu heeft het genoegen om *Mimesis* te presenteren, een solotentoonstelling van ontwerper Damien Gernay die een overzicht biedt van twee decennia werk waarin onderzoek rond natuur, materialiteit en vakmanschap centraal staat. Via hyperrealistische representaties en raadselachtige oppervlakken doet Gernay de kijker een ruimte ingaan waarin de perceptie heen en weer beweegt tussen het vertrouwelijke en het unheimliche.

Staren naar de glans en weerspiegeling op het golvende oppervlak van het diepe blauwe water van de zee. Wandelen door een bos waarin licht en duisternis de confrontatie aangaan, waarbij de vluchtige contouren en ondefinieerbare geluiden van de wildernis onthuld worden. Een oppervlak aanraken waarvan de oorsprong, stof en authenticiteit niet achterhaald kunnen worden. Dergelijke zintuigelijke momenten zijn alomtegenwoordig in de praktijk van Damien Gernay. Contact met zijn werk kan dus verwarring creëren, verbazen, intrigeren en een diepe indruk maken. Er zijn geen woorden nodig om de intuïtieve en raadselachtige indrukken die zijn werken oproepen te appreciëren.

Aristotelis stelde ooit dat mimesis (imitatie) een natuurlijke menselijke activiteit is en een manier om de wereld te begrijpen. Gernay observeert de werkelijkheid, speelt ze na en creëert ze opnieuw op al even nieuwsgierige en intelligente manieren. Hij creëert met een verscherpte waarneming van de wonderen van de natuur en een doorgedreven gevoeligheid voor de mogelijkheden van de hedendaagse technologie werken die tegelijk herkenbaar en verontrustend zijn. Ze roepen instinctief vragen op: Wat is dit? Is het echt? Hoe werd het gemaakt?

Hoewel het eindresultaat van Damien Gernay's werk erg mooi en vaak zelfs betoverend is, zijn de fasen van conceptualisering en vervaardiging absoluut een essentieel onderdeel van zijn ontwerppraktijk. Hij volgde een opleiding in industrieel ontwerp aan de École Supérieure des Arts (ESA) aan Saint-Luc in Doornik, die bekend staat om het ateliergerichte programma. Daar ontwikkelde hij zowel een conceptuele benadering als een pragmatische, materiaalgerichte methodologie, op het kruispunt van kunst en design.

Gernay groeide op in Frankrijk voordat hij zijn leven en praktijk verankerde in Brussel. In zijn atelier krijgen sommige werken, zoals de vazen in steengoed, direct onder zijn handen vorm. Andere worden dan weer geproduceerd in externe werkplaatsen, in samenwerking met gespecialiseerde ambachtsslieden. Als vakman blijft Gernay erg betrokken bij het volledige productieproces.

Zijn creatieve benadering is gebaseerd op instinct en de zintuigelijke ervaring. Gernay gaat voort op een levendige verbeelding, een sterke nieuwsgierigheid en een verlangen om het potentieel van materialen te testen en te sturen. Zo drijft hij zijn werk tot het uiterste op het vlak van constructie, schaal en verfijning. Zijn proces ontplooit zich als een voortdurende dialoog tussen controle en toeval en blijft steeds gericht op de precieze esthetiek die hij voor ogen heeft.

Mimesis biedt een onderdompeling in het elementaire: vuur, water, lucht, steen en woud. Damien Gernay's poëtische gevoeligheid blijkt uit de manier waarop hij sporen van de tijd, beweging en het maakproces in elk werk vastlegt. De tentoonstelling nodigt de toeschouwer uit om aandachtiger te kijken, zijn waarneming in vraag te stellen en de ruimte waarin de werkelijkheid een andere voorstelling ervan ontmoet te ervaren.

WERKEN IN DE TENTOONSTELLING

De tentoonstelling brengt een reeks werken van Damien Gernay samen die natuurlijke fenomenen vertalen naar materiële processen, waarbij digitale tools, industriële productie en gespecialiseerde ambachtelijke technieken gecombineerd worden. Het werk onderzoekt in beeldhouwwerken en functionele objecten hoe licht, water, lucht en de textuur van oppervlakken kunnen worden getransformeerd via verschillende materialen en methoden.

Sommige werken vinden hun oorsprong in digitale modellering en scantechnologieën. *Bois Mort* is een poëtische transpositie van een wandeling door het bos. De installatie vertaalt deze ervaring naar een sculpturale opstelling van neonbuizen in de ruimte, waarbij variaties in lichtintensiteit zowel verlichting als geluid voortbrengen. Het werk vormt een evoluerende omgeving waarin de structuur lijkt te flikkeren en te verschuiven, en zo niet zozeer een directe technologische registratie maar veeleer de gefragmenteerde waarneming van door bomen gefilterd licht oproept.

Andere werken zijn dan weer gericht op oppervlaktebehandeling en het hanteren van materialen. In *Blanc Cassé* worden de tafel en spiegel van roestvrij staal dan weer afgewerkt met meerdere lagen autolak, die vervolgens met de hand worden bewerkt. Door het oppervlak te schuren of gecontroleerd te verbranden onthult het subtiele contrasten tussen witte verf en donkere sporen, waardoor de functie van het object rechtstreeks kan voortvloeiën uit de behandeling van het oppervlak.

De meubelen uit de reeks *Amalgame* werden vervaardigd uit geëmailleerd plaatstaal dat op zeer hoge temperaturen werd gebakken. Tijdens het bakproces smelt het glazuur op glasbasis en verspreidt het zich over het metalen oppervlak, waardoor vloeiende patronen ontstaan die doen denken aan minerale afzettingen, stromend water of marmerachtige texturen.

Werken zoals *Ocean Sunset* en *Glaz* vertalen de dynamiek van golven naar sculpturale oppervlakken via een combinatie van digitale simulatie en traditionele glastechnieken. Met behulp van software voor vloeistofdynamica, oorspronkelijk ontwikkeld voor visuele effecten, worden er digitaal oppervlakken van oceanen gegenereerd en vervolgens met CNC-frezen in mallen uitgewerkt. Daarna wordt glas in een oven over deze mallen gesmolten, waardoor het de gesimuleerde golfvormen aanneemt. De oppervlakken worden afgewerkt met bladgoud dat op de achterzijde met de hand aangebracht wordt. Zo komen reflecterende objecten tot stand waarvan het uiterlijk mee verandert met het omgevingslicht en de kleur.

In *Mer Noire* wordt het oppervlak van de oceaan opnieuw geïnterpreteerd met leer. Er wordt een digitaal gegenereerde mal gebruikt om leer reliëf te geven met behulp van uitzettend epoxyschuim. Dat drukt het materiaal met grote precisie in het reliëf. Door dit proces ontstaat een oppervlak dat fijne details vastlegt die doen denken aan een vloeiende beweging of gereflecteerd licht, terwijl het leer wordt gemonteerd op een sculpturale stalen basis die is behandeld met een zuurpatina.

Een reeks met leer beklede stukken, *Gypsum Disorder*, ontwikkeld in samenwerking met het Belgische bedrijf Delvaux, onderzoekt de traditionele techniek van leerbekleding, waarbij leer over een vaste vorm wordt gespannen en gelijmd. Hier wordt het proces toegepast op vormen die zijn afgeleid van gips-trektechnieken die normaal worden gebruikt voor

architecturale profielen. De voorwerpen worden volledig met leer bekleed en creëren een subtiel trompe-l'œil-effect waarbij oppervlakken die op gips of steen lijken in werkelijkheid van zacht materiaal gemaakt zijn dat over rigide structuren is gespannen. In één werk wordt inkt door capillariteit in het leer opgenomen, waardoor een natuurlijk kleurverloop ontstaat dat zich rechtstreeks in het materiaal vormt.

Een andere groep werken, *Froissé*, onderzoekt de transformatie van plaatmetaal door middel van luchtdruk. Hierbij wordt gebruikt gemaakt van een proces waarbij dunne metalen platen opgeblazen worden met samengeperste lucht in een afgesloten mal. De druk doet het metaal opzwellen tot zachte, organische vormen die ondanks hun rigide materialiteit een bijna vloeibare of zachte indruk wekken. De oppervlakken worden vervolgens behandeld met chemische patina's, waardoor diepe, geoxideerde tinten ontstaan.

De serie *Extraction* brengt een groep werken samen, waaronder vazen, spiegels, tafels en een kast, die zijn ontwikkeld op basis van 3Dscans van rotsen in hoge resolutie. Deze scans vormen een "virtuele steengroeve" waaruit vormen digitaal worden geëxtraheerd en vertaald naar fysieke objecten via giet-, frees- of maltechnieken, afhankelijk van het materiaal. De resulterende werken behouden de beeldtaal van minerale fragmenten, terwijl ze volledig uit digitale data zijn gegenereerd. Door fysieke extractie te vervangen door een proces van simulatie en transformatie, stelt de serie een alternatieve benadering van materiaalproductie voor, een die directe ingrepen in natuurlijke landschappen vermijdt. Met deze verschuiving brengen de werken het reële en het virtuele met elkaar in dialoog, en suggereren ze een vorm van materiële praktijk waarin hulpbronnen niet worden uitgeput maar opnieuw geïnterpreteerd en gereproduceerd.

De laatste ruimte presenteert een op licht gebaseerde installatie die is afgeleid van een puntenwolk van een bos. Met behulp van sterk reflecterende pigmenten, vergelijkbaar met die van wegmarkeringen, blijft het beeld onzichtbaar onder normaal licht en verschijnt het alleen wanneer het direct wordt belicht. Wanneer bezoekers door de ruimte bewegen en het oppervlak met hun eigen licht activeren, worden fragmenten van het gescande bos geleidelijk zichtbaar, waardoor een spookachtig landschap zichtbaar wordt dat slechts eventjes bestaat in de handeling van het kijken.

INTERVIEW

**Ontwerper Damien Gernay en journalist Sisse Bro
November 2025**

Sisse: Wat me opvalt wanneer ik naar uw werk kijk, is dat er een grote variatie is wat materiaal en uitzicht betreft (glas, leer, staal en keramiek), maar dat de ontwerpen toch met elkaar verband houden. Wat is volgens u de rode draad in uw praktijk?

Damien: De verbinding zit minder in de materialen zelf dan in een manier van denken. Meestal begint een project met een heel specifieke intuïtie of een beeld dat in mijn hoofd opduikt. Dat kan iets vrij abstracts zijn: het idee om een landschap in een object te bevriezen of een natuurfenomeen naar een ander materiaal te vertalen. Er is dus vaak vanaf het begin een conceptuele richting. Maar ik ontwerp zelden onmiddellijk de uiteindelijke vorm. Zodra ik die intuïtie heb, ga ik op zoek naar een (technisch, fysiek of digitaal) proces dat de vorm indirect kan voortbrengen.

Wat mij interesseert, is precies dat moment waarop het idee raakvlakken vertoont met een systeem. Dat systeem kan een simulatie, de eigenschap van een materiaal of een productietechniek zijn. Ik bepaal de voorwaarden, maar vervolgens genereert het proces de vorm op manieren die ik niet volledig kan voorspellen. Die spanning tussen intentie en totstandkoming staat echt centraal in mijn manier van werken.

Sisse: De vorm komt ergens tussen het idee en het proces.

Damien: Precies. Ik weet ongeveer welk soort fenomeen ik wil oproepen, maar ik wil niet elk detail zelf vormgeven. Als ik bijvoorbeeld het oppervlak van de zee wil oproepen, wil ik niet elke golf tekenen. Dat interesseert me niet. Ik werk liever met een systeem, zoals digitale simulatie, zwaartekracht, druk of vloeistofdynamiek, dat die golven op een natuurlijke manier voortbrengt.

In dat opzicht probeer ik situaties te creëren waarin het object zichzelf bijna kan genereren. Dat betekent niet dat de ontwerper verdwijnt. Het betekent dat de ontwerper meer een choreograaf wordt, iemand die de voorwaarden schept waarbinnen iets kan ontstaan.

Sisse: Dat lijkt een zekere mate van onvoorspelbaarheid te introduceren.

Damien: Ja en ik denk dat die onvoorspelbaarheid buitengewoon belangrijk is. Maar het is niet louter willekeurig. Alles is altijd gebaseerd op parameters. Je definieert de voorwaarden heel precies: het materiaal, de druk, het algoritme en de fysieke beperking. Als je één parameter verandert, verandert ook het resultaat op een subtiele manier. Het is een gecontroleerde omgeving die toch variatie toelaat.

Ik heb altijd graag die marge opengelaten. Het levert vormen op die levendiger aanvoelen, omdat ze niet volledig vooraf bepaald zijn. Over een klein deel van het proces heb je geen controle en precies daar beginnen interessante dingen te ontstaan.

Sisse: Dat lijkt wel op de manier waarop natuurlijke vormen ontstaan.

Damien: Ja, de natuur is een heel belangrijk referentiepunt. Niet omdat ik haar direct wil imiteren, maar omdat natuurlijke vormen voortkomen uit systemen in plaats van uit

ontwerp. Een boom groeit naargelang van allerlei krachten, het licht, de zwaartekracht en het klimaat. Een kustlijn wordt gevormd door erosie, getijden en wind. Dat zijn dynamische processen, geen tekeningen.

Wanneer ik werk, probeer ik vaak precies die logica te vertalen naar een andere context, naar een object, een oppervlak of een installatie. Het doel is niet om de natuur te reproduceren, maar om de manier waarop die werkt op te roepen.

Sisse: De natuur duikt vaak op in je werk, soms zelfs heel letterlijk. Waarom is dat, denk je?

Damien: Dat is waarschijnlijk deels biografisch. Ik ben opgegroeid in een vrij natuurlijke omgeving, en dat heeft mijn gevoeligheid gevormd. De reden dat de natuur in mijn werk blijft terugkeren, is echter meer conceptueel. Natuurlijke fenomenen zijn ongelooflijk complex, wat voortkomt uit heel eenvoudige regels.

Wat mij interesseert, is de interpretatie van die fenomenen. Er zit altijd een lichte verschuiving in. Een werk kan eruitzien als een fragment van een landschap of een geologische vorm, maar het is ontstaan via een totaal ander proces. Die verschuiving zaait twijfel in de waarneming van de kijker.

Sisse: Een soort trompe-l'œil?

Damien: Ja, maar niet in de klassieke betekenis van illusie. Ik probeer mensen niet te misleiden. Het gaat er eerder om om een kloof te creëren tussen wat je denkt te zien en wat het object werkelijk is.

Soms ziet het object er natuurlijk uit, maar is het het resultaat van een digitale simulatie. Soms lijkt het technologisch, maar is het ontstaan door een heel eenvoudige fysieke handeling. Ik houd van die ambiguïteit. Ze brengt de waarneming een beetje uit balans en moedigt mensen aan om aandachtiger te kijken.

Sisse: In die zin lijkt de titel van de tentoonstelling, *Mimesis*, heel passend.

Damien: Precies. *Mimesis* verwijst naar imitatie, maar ook naar interpretatie. Het werk bootst vaak bepaalde aspecten van de natuur na, zoals licht, textuur, groei en beweging, zonder ze letterlijk te reproduceren. Het is meer alsof je van een taal naar een andere vertaalt.

Er komt altijd transformatie bij kijken. De referentie mag dan natuurlijk zijn, maar het resultaat is iets hybrides, iets dat net een beetje vreemd aanvoelt.

Sisse: Uw werken bevinden zich ook vaak ergens tussen beeldhouwkunst en ontwerp.

Damien: Die grens is erg belangrijk voor me. Ik leg mezelf bij veel projecten bewust functionele beperkingen op. Als het object een tafel is, moet het zich ook als een tafel gedragen. De tafel moet stabiel, stevig en afwasbaar zijn. Die praktische vereisten creëren een vorm van discipline.

Tegelijkertijd kan functie ook een soort voorwendsel worden. Het object kan een basis-functie vervullen, maar het echte belang ligt elders, namelijk in het proces dat het heeft voortgebracht of in de manier waarop het wordt waargenomen.

Sisse: Dus de functie verankert het object in de werkelijkheid.

Damien: Ja, precies. De functie verbindt het werk met het dagelijkse leven. Het voorkomt dat het volledig abstract wordt. Maar het creëert ook spanning. Het object kan sculpturaal of zelfs surrealistisch ogen en toch moet het in de wereld functioneren als object.

Ik werk graag rond die spanning tussen het sculpturale en het functionele.

Sisse: Veel van uw projecten ontwikkelen zich over lange tijdsperiodes. Sommige technieken komen jaren later terug.

Damien: Dat klopt. Ik beschouw projecten zelden als volledig voltooid. Vaak leidt één werk direct naar een volgend. Een techniek die voor een bepaalde context is ontwikkeld, kan later terugkeren in een ander materiaal of op een andere schaal.

Na verloop van tijd vormen al die experimenten een soort keten. Elk project opent nieuwe mogelijkheden voor het volgende. Het werk ontwikkelt zich bijna als een landschap zelf, geleidelijk aan, via lagen en verbindingen.

Sisse: Samenwerking lijkt ook een belangrijke rol te spelen in uw praktijk.

Damien: Ja. Ik werk nu al bijna twintig jaar samen met Félix Luque. Onze samenwerking begon heel vroeg in mijn carrière. Hij kwam oorspronkelijk uit wereld van de muziek en het programmeren. We begonnen samen te experimenteren met interactieve installaties en digitale systemen.

Die samenwerking heeft veel deuren geopend. We konden zo digitale technologieën combineren met experimenten op materialen. Vaak wordt de dialoog zelf een creatieve motor. Wanneer je verschillende disciplines samenbrengt (programmeren, productie, ontwerp) ontstaan mogelijkheden die binnen één enkel veld nooit zichtbaar zouden worden.

Samenwerking is ook een belangrijk onderdeel van mijn praktijk via het werk dat ik ontwikkel met mijn partner, de keramiste Julie Gernay. Samen runnen we het project *Terrain Vague*, waar we de grenzen tussen kunst, ambacht en ontwerp verkennen. Onze werken combineren traditionele keramische kennis met experimenteren, waarbij we een evenwicht zoeken tussen controle en spontaniteit en ervoor zorgen dat het materiaal en het proces zichtbare sporen achterlaten. Het aardewerk *Extraction Vase*, ontwikkeld binnen deze samenwerking, wordt in de tentoonstelling gepresenteerd, terwijl ons porseleinen servies gedurende de hele tentoonstelling gebruikt wordt in het restaurant Rizom in Grand Hornu, in samenwerking met chef Olivier de Vriendt.

Sisse: Uw aanpak lijkt ook heel intuïtief.

Damien: Ja, intuïtie speelt een belangrijke rol. Vaak heb ik een sterk gevoel over de richting die een project moet uitgaan, nog voordat ik het intellectueel volledig begrijp. De redenering komt meestal pas later.

Op deze manier werken vraagt een zeker vertrouwen in instinct. Je volgt een intuïtie, onderzoekt een techniek en geleidelijk onthult het project zijn structuur.

Sisse: Zou je die aanpak romantisch noemen?

Damien: Misschien niet romantisch in de dramatische zin. Eerder bucolisch. Het gaat om aandacht; aandacht voor materialen, voor processen, voor kleine transformaties. Het werk groeit op basis van observaties van hoe dingen zich gedragen.

In die zin draait de rol van de ontwerper minder om het opleggen van vorm en meer om het ontdekken ervan.

Sisse: Wat hoop je dat bezoekers ervaren wanneer ze de werken in Mimesis bekijken?

Damien: Idealiter een moment van aarzeling. Ik hou ervan wanneer iemand eerst iets herkenbaars ziet, zoals een landschap, een natuurfenomeen of een alledaags object, en dan plots beseft dat er iets net een beetje anders is.

Dat moment van onzekerheid is belangrijk. Het zet aan om nog eens te kijken. En in die tweede blik begint het object het proces te onthullen dat eraan voorafging, de transformatie die heeft plaatsgevonden.

Voor mij ligt het werk precies in die kleine verschuiving in perceptie.

BIOGRAFIE

Damien Gernay werd in 1975 geboren in de buitenwijken van Parijs. Tussen 1994 en 1998 studeerde hij ontwerp aan de École Supérieure des Arts (ESA) Saint-Luc in Doornik, België. Na zijn afstuderen werkte hij aan scenografieprojecten voor hedendaagse dans- en theaterproducties in België. Van 2003 tot 2005 was Damien Gernay artist-in-residence aan Le Fresnoy – National Studio for Contemporary Arts in Tourcoing, Frankrijk, een centrum voor interdisciplinair artistiek onderzoek. In 2007 richtte hij zijn eigen ontwerpstudio op in Brussel.

Damien Gernay stelt zijn werk regelmatig tentoon op internationale beurzen zoals PAD London en PAD Paris, ICFF in New York en Milano Design Week. Zijn werk werd ook getoond in instellingen zoals de Triennale di Milano, het Design Museum Gent en Bozar in Brussel.

SELECTED EXHIBITIONS AND FAIRS

2026

“L’OSOSPHERE” – La Laiterie, Strasbourg, France
 “La Société Automatique” – LABoral, Gijón, Spain

2025

Révélations – Grand Palais, Paris, France
 “La Société Automatique” – iMAL, Brussels, Belgium

2023

“Máquina Orgánica” – Teatros del Canal, Madrid, Spain
 “Unique(s)” – Woluwe Museum, Brussels, Belgium

2022

“Chroniques” – Friche Belle de Mai, Marseille, France
 PAD Art + Design London – Galerie Gosserez, London, UK
 “L’Or Vert” – Galerie Gosserez, Paris, France

2021

“Verisimilitude” – MIMA Museum, Brussels, Belgium
 “Memory Lane” – Centre des Arts, Enghien-les-Bains, France

2020

“Bois Mort” [part of Memory Lane] – KIKK Festival, Namur, Belgium
 “Galerie Gosserez – 10th Anniversary” – Galerie Gosserez, Paris, France
 “Conversations” – Galerie Du Côté, Biarritz, France

2019

“Les Garages Numériques” – Bourse, Brussels, Belgium
 “Noir Brussels” – curated by Atelier Jaspers, Art Brussels, Belgium
 PAD Paris – Galerie Gosserez, Paris, France
 “La Promenade du Collectionneur” – Le Meurice, Paris, France

2018

PAD London – Galerie Gosserez, London, UK
 “Between Art and Design: The Belgian Scene” – KANAL – Centre Pompidou, Brussels, Belgium
 “Design Generations: Intersections 5” – ADAM – Brussels Design Museum, Brussels, Belgium
 “Memory Lane” – Espacio Fundación Telefónica, Lima, Peru
 PAD Paris – Galerie Gosserez, Paris, France
 Collectible – Galerie Gosserez, Brussels, Belgium
 PAD Genève – Galerie Gosserez, Geneva, Switzerland
 “Saison VII: Die Werkstatt” – Spazio Nobile Gallery, Brussels, Belgium

2017

“From Belgium with Light” – Grand-Hornu, Hornu, Belgium
Art Élysées – Atelier Jaspers, Paris, France
 PAD London – Galerie Gosserez, London, UK
 PAD Paris – Galerie Gosserez, Paris, France
Festival Interstice – Le Pavillon, Caen, France
 “Submersion” – Musée des Arts Décoratifs, Paris, France
Révélations – Grand Palais, Paris, France

2016

“Tendencias: Belgian Art in the Digital Age” – Bozar, Brussels, Belgium
 “Belgian Matters” – Palazzo Litta, Milan, Italy
 PAD Paris – Galerie Gosserez, Paris, France
 “Créations Belges” – Mazel Galerie, Brussels, Belgium

2015

“Design Derby NL-BE” – Design Museum Gent, Ghent, Belgium
Manifesto – Brussels, Belgium
 “Blanc Cassé” – Mazel Galerie, Brussels, Belgium

2014

“Elements of Craft” — Mint Gallery, London, UK
 “Light Reflections” — Mint Gallery, London, UK
 “La Matière des Nuages” — CWB, Paris, France
 “Reflections” — Triennale di Milano, Milan, Italy
 “Hout: Het Nieuwe Goud” — Design Vlaanderen Gallery, Brussels, Belgium
 “No Lights On” — CC 't Vondel, Halle, Belgium
 “The Toolbox” — Design Vlaanderen Gallery, Brussels, Belgium

2013

“Tales of Heroes” — Hong Kong, China
 “Cabinets of Curiosity” — Mint Gallery, London, UK
 “MAD(E) in Brussels” — MAD Brussels, Brussels, Belgium
 “A Matéria das Nuvens” — MuBE Museum, São Paulo, Brazil
 “Skin Touch” — Cornette de Saint Cyr, Brussels, Belgium
 “The Toolbox” — Triennale di Milano, Milan, Italy
 “L'Objet d'un Dialogue” — Saint-Étienne, France
 “Das Wilde Denken” — Berlin, Germany

2012

Design Miami/Basel — Basel, Switzerland
Maison & Objet — Paris, France
D'leteren Gallery — Brussels, Belgium
Belgian Design on Tour — Liège, Belgium

2011

“Prelude 01: A Dialogue” — Basel, Switzerland
Milan Design Week — Milan, Italy
 “5 Years of 101% Designed in Brussels” — Milan, Italy
 “Dialogues” — Bangkok Art and Culture Centre, Bangkok, Thailand
 “Kick Ceramic” — Cultuurcentrum 't Vondel, Halle, Belgium

2010

“Borders” — Brussels, Belgium
 Dessers Beeck Gallery — Keerbergen, Belgium
Maison & Objet — Paris, France
 “Le Génie de la Matière” — CWB Gallery, Paris, France
 22-Birds Gallery — Cologne, Germany

2009

YDMI — Verona, Italy
 Diito Gallery — Brussels, Belgium
Maison & Objet — Paris, France
 “De Nieuwe Oogst” — Brussels, Belgium
 DMY — Berlin, Germany
 “Pastforward” (installation) — Brussels, Belgium
Milan Design Week — Milan, Italy

2008

Brussels Day — Berlin, Germany
Design September — Diito Gallery, Brussels, Belgium
100% Design — London, UK
ICFF — New York, USA
101% Designed in Brussels — Milan, Italy
Salone Satellite — Milan, Italy
IMM Design Talents — Cologne, Germany

PUBLIC COMMISSIONS

“Paysage Corrompu” — City of Brussels, Brussels, Belgium

PUBLIC COLLECTIONS

Design Museum Gent, Ghent, Belgium
 ADAM — Brussels Design Museum, Brussels, Belgium

SELECTED PUBLICATIONS

Once Upon a Chair: Design Beyond the Icon — Gestalten
Desire: The Shape of Things to Come — Gestalten
Book on Bookshelf — Thames & Hudson

EXTRACTION, vaas

© Foto Eline Willaert

FROISSÉ, wandkast

© Foto Bruno Timmermans

TEXTURED, dressoir

© Foto Nico Neef

BLANC CASSÉ, tafel

© Foto Bruno Timmermans

GYPSUM DISORDER

© Foto Julien Renault

BLANC CASSÉ, spiegel

© Foto Bruno Timmermans

AMALGAME, dressoir

© Foto Alexander Popelier

OCEAN SUNSET

© Foto Bruno Timmermans

CID - CENTRUM VOOR INNOVATIE EN DESIGN in Grand-Hornu

Site du Grand-Hornu
Rue Sainte-Louise 82
B-7301 Hornu

accueil@grand-hornu.be

www.cid-grand-hornu.be

 [cidgrandhornu](https://www.facebook.com/cidgrandhornu)
 [cidgrandhornu](https://www.instagram.com/cidgrandhornu)

VOORZITTER

Gedeputeerde bevoegd voor Cultuur en Voorzitter van het Provinciecollege van de Provincie Henegouwen

DIRECTRICE

Marie Pok

COMMUNICATIEDIENST

Massimo Di Emidio
+32 (0)65 61 39 11
massimo.di_emidio@hainaut.be

PERSCONTACT

Sophie Carrée PR
Photo : sophiecarree.be/press
+32 (0)2 346 05 00
press@sophiecarree.be
www.sophiecarree.com

OPENINGSUREN

Dagelijks van 10 tot 18 uur, behalve op maandag.
De site van Grand-Hornu is gesloten op 24, 25, 31 december en 01 januari.

De administratieve dienst is op werkdagen bereikbaar van 8u tot 16.30u.

TOEGANGSPRIJS

- Combiticket Site van Grand-Hornu / CID / MACS: 10 €
  - Reductietarief: 2 of 6 €
  - Groepstarief (minimum 15 pers.): 6 €
  - Schoolgroepen: 2 €
  - Gratis voor kinderen onder 6 jaar
  - Gratis toegang de eerste zondag van de maand
  - Audio-gids om de historische site te ontdekken (FR / NL / DUIJS / ENG / IT / SP): 3 €
- Gratis geleide bezoeken voor individuele bezoekers
- van dinsdag tot zaterdag om 11u voor de historische site, om 15.30u voor de designtentoonstelling
  - zondag om 15u voor de historische site, om 16.30u voor de designtentoonstelling

RESERVATIES

Reserveren is verplicht voor rondleidingen (op afspraak) van de tentoonstellingen en/of de historische site (FR / NL / DUIJS / ENG).

+32 (0)65 61 39 02
reservations@grand-hornu.be

RESTAURATIE

Het restaurant **Rizom** wordt geleid door Olivier Devriendt, voormalig ondercommandant van Sang Hoon Degeimbre in L'Air du Temps, en biedt een interculturele keuken. Bovendien biedt **Rizom** ook een nieuwe fast-food service in de cafetaria, die onlangs is omgebouwd door ontwerper Benoît Deneufbourg.

info@rizom-restaurant.be
www.rizom-restaurant.be
+32 (0)65 61 38 76

PARTNERS

